

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/213/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116230754
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116230754.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a sudcov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobkyne: Bc. F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX E., Česká republika, zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária JAKUBÍK & HAJDUK, s.r.o., so sídlom Horná 116, 022 01 Čadca, IČO: 36 868 892, proti žalovanej: Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX N., zastúpenej F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, . XXX XX N., o zaplatenie sumy 54.000,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/10/2017-118 zo dňa 18.01.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 5C/10/2017-118 zo dňa 18. 01. 2018 vo výroku I. potvrdzuje.

M e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 5C/10/2017-118 zo dňa 18. 01. 2018 vo výroku II. tak, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť vrátiť žalobkyni kúpnu cenu vo výške 54.000,00 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z čiastky 54.000,00 Eur od 21.11.2016 do zaplatenia proti povinnosti žalobkyne vrátiť žalovanej rodinný dom číslo XXX postavený na parcele registra C číslo 8945, parcelu registra C číslo 8945 o výmere 160 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcelu registra C číslo 8946 o výmere 282 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcelu registra C číslo 8947 o výmere 246 m² - záhrady, parcelu registra C číslo 8955/2 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoria, zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXXX. na Okresnom úrade v Čadci, Katastrálny odbor, nachádzajúce sa v katastrálnom území E. O., a ďalej uložil žalobkyni povinnosť vypratať rodinný dom číslo XXX postavený na parcele registra C číslo 8945 zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXXX na Okresnom úrade v Čadci, Katastrálny odbor, nachádzajúci sa v katastrálnom území E. O. a vypratany odovzdať žalovanej, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa svojou žalobou podanou na súd dňa 30.11.2016 domáhala, aby súd uložil žalovanej zaplatiť jej sumu 54.000,00 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania a nahradiť jej trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vzniknú. Dňa 21.03.2017 zaslala žalobkyňa konajúcejmu súdu zmenu žaloby, v ktorej sa domáhala, aby súd uložil žalovanej vrátiť jej kúpnu cenu vo výške 54.000,00 Eur s príslušenstvom oproti povinnosti žalobkyne vrátiť jej rodinný dom č. súp. XXX. a parcely registra C č. 8945, č. 8946, č. 8947 a č. 8955/2 nachádzajúce sa v k.ú.

O. a zároveň, aby bola žalobkyni uložená povinnosť vypratáť rodinný dom súp. č. XXX v k.ú. O. a tento vypratávaný odovzdať žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalobu odôvodnila tým, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.05.2016, ktorej vklad bol povolený dňa 01.06.2016 pod číslom V 2142/2016, žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. O., a to k CKN parcele č. 8945 o výmere 160 m² - zastavané plochy a nádvoria, CKN parcele č. 8946 o výmere 282 m² - zastavané plochy a nádvoria, č. 8947 o výmere 246 m² - záhrady, CKN parcele č. 8955/2 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoria a rodinnému domu č.súp. XXX postavenému na CKN parcele č. 8945 (ďalej aj „predmet kúpy“). Za tieto nehnuteľnosti žalobkyňa zaplatila žalovanej kúpnu cenu 54.000,00 Eur. Aktuálne sú tieto nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXXX pre k.ú. O. Nehnuteľnosti prevzala žalobkyňa od žalovanej do užívania dňa 11.06.2016.

Asi po mesiaci sa v rodinnom dome číslo súpisné XXX začali objavovať na prahu dverí, drevených podlahách a stenách detskej izby stopy húb so žltým hrdzavým popraškom a plesne. O tejto skutočnosti žalobkyňa informovala manžela žalovanej telefonicky, ktorý jej povedal, že so žiadnym takýmto problémom sa počas užívania nehnuteľnosti so žalovanou nestretli. Stav predmetnej domovej nehnuteľnosti sa neustále zhoršoval. V mesiaci august 2016 po ďalšom telefonickom kontakte manžel žalovanej sľúbil žalobkyni, že sa prídu na rodinný dom, respektíve na jeho vady pozrieť. Dňa 23.08.2016 si dala žalobkyňa znalcom v odbore drevospracovanie Ing. Jánom Bukovčanom vypracovať odborné vyjadrenie - znalecký úkon č. 11/2016 zo dňa 07.09.2016 o posúdenie väd rodinného domu číslo súpisné XXX na základe osobnej obhliadky znalcom dňa 31.08.2016. Z tohto odborného vyjadrenia vyplýva, že vada v drevenici je spôsobená hubou drevomorka domáca, ktorá dokáže prerastať aj na ešte nepoškodené a suchšie drevo. Zo zdravotného hľadiska je táto huba veľmi nebezpečná. Znalec preto neodporúča drevenicu užívať ani na rekreačné účely, s tým, že v terajšom stave je neupotrebitelná. Predmetná vada už existovala v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, mohla byť v menšom rozsahu a pred predajom odstránená, prekrytá. Za vypracovanie tohto odborného vyjadrenia žalobkyňa zaplatila 282,10 Eur. Následne si žalobkyňa objednala u pani N. D. podnikajúcej v predmete podnikania prípravné práce pre stavbu - rozpočtovanie, rozpočet, ktorým bola stanovená cena materiálov a prác na odstránenie uvedenej vady na drevenici vo výške 27.002,92 Eur.

Za vypracovanie tohto rozpočtu žalobkyňa zaplatila sumu 120,00 Eur. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslala žalovanej list zo dňa 06.10.2016, ktorého obsahom bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy - výzva k vráteniu ceny z dôvodu, že dodatočne vyšla najavo vada, ktorá vec robí neupotrebitelnou. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na okamžité vrátenie kúpnej ceny 54.000,00 Eur žalobkyni. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanej doručené 18.10.2016. Dôvodom odstúpenia bola skutočnosť, že predmetná vada robí dom číslo súpisné XXX neupotrebitelným, preto nie je ho možné užívať riadnym dohodnutým spôsobom. Náklady na odstránenie väd na drevenici vo výške 27.002,92 Eur sú neúmerne vysoké. Dňa 31.10.2016 bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom je (okrem iného) uvedené, že predávajúci sa oboznámil so stavom predmetných nehnuteľností, tento ich kupuje v stave, v akom sa ku dňu podpisu zmluvy nachádzajú - teda stoja a ležia. Odstúpenie zmluvy považuje preto žalovaná za neplatné. Žalovaná má takto v úmysle zbaviť sa svojej zodpovednosti za vady predanej veci. Žalobkyňa je presvedčená, že od kúpnej zmluvy zo dňa 17.05.2016 platne odstúpila, a má preto nárok na vrátenie kúpnej ceny od žalovanej.

4. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území O. zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, a to k CKN parcele č. 8945 o výmere 160 m² - zastavané plochy a nádvoria, CKN parcele č. 8946 o výmere 282 m² - zastavané plochy a nádvoria, č. 8947 o výmere 246 m² - záhrady, CKN parcele č. 8955/2 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoria a rodinnému domu č.súp. XXX postavenému na CKN parcele č. 8945 v podiele 1/1, ktoré nadobudla od žalovanej kúpnu zmluvou uzavretou dňa 17.05.2016, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Čadca, odborom katastrálnym dňa 01.06.2016 pod č. V 2142/2016. Za uvedené nehnuteľnosti zaplatila žalobkyňa žalovanej kúpnu cenu vo výške 54.000,00 Eur. Predmet kúpy prevzala žalobkyňa od žalovanej do užívania dňa 11.06.2016.

6. Žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že kúpnu zmluvou zo dňa 17.05.2016 zavkladovanou pod V 2142/2016 nadobudla od žalovanej predmetné nehnuteľnosti (t.j predmet kúpy), za ktoré zaplatila žalovanej kúpnu cenu v sume 54.000,00 Eur. Nehnuteľnosti prevzala žalobkyňa do užívania dňa 11.06.2016. V čase obhliadok, ako aj v čase začatia užívania bola nehnuteľnosť v poriadku, bez plesní, zrekonštruovaná. Boli v nej dané nové podlahy, nová kuchynská linka, pec, nové posteľe s matracmi, sprchový kút i nové dvere. Samotná žalobkyňa bola rada, že nič nemusí rekonštruovať a opravovať. Už po niekoľkých dňoch od začatia užívania nehnuteľnosti sa začali na nej objavovať najprv drobné plesne, ktoré sa žalobkyni síce darilo odstrániť, ale tieto sa následne opätovne začali objavovať. Keďže

situácia sa neustále zhoršovala, pleseň sa rozrastala, žalobkyňa si dala vypracovať odborné vyjadrenie znalcom z odboru drevospracovania, na zodpovedanie otázky o akú vadu ide, či pre túto vadu možno drevenicu používať, a či vada existovala už aj v čase podpisu zmluvy. Žalobkyňa si dala vypracovať aj ďalší posudok, aby zistila náklady, ktoré je potrebné vynaložiť na odstránenie vzniknutých väd. Ich suma vo výške 27.000,00 Eur je však podľa jej názoru neúmerne vysoká. V súčasnosti je drevenica zdravotne závadná a neupotrebiteľná. Splnomocnený zástupca žalovanej F. D. sa na pojednávaní bránil tým, že v čase, keď on so žalovanou drevenicu užívali, nebola tam žiadna huba. On sám túto drevenicu zrekonštruoval. Po nahliadnutí do fotodokumentácie predloženej žalobkyňou bol zo stavu drevenice zhrozený. Poukázal i na vyjadrenie bývalého právneho zástupcu žalovanej, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa si bola drevenicu pozrieť, a prebrala ju v stave tak, ako stojí a leží. Zároveň namietal neplatnosť odstúpenia od zmluvy žalobkyňou, keďže odstúpenie od zmluvy nebolo v zmluve jej stranami dohodnuté.

7. Ustanovenie § 596 Občianskeho zákonníka ukladá predávajúcemu povinnosť upozorniť kupujúceho na určité konkrétne vady (faktické aj právne) predmetu kúpy, a to skryté, aj zjavné. Ak si predávajúci splní túto povinnosť, za vady, na ktoré kupujúceho upozornil, nezodpovedá. Za ostatné vady, na ktoré predávajúci kupujúceho neupozornil, zodpovedá predávajúci bez ohľadu na to, či o nich vedel, respektíve mohol vedieť, alebo nie. Ustanovenie § 597 Občianskeho zákonníka je špeciálnou úpravou vo vzťahu k § 507 ods. 1 Občianskeho zákonníka, týka sa zodpovednosti za skryté alebo zjavné vady existujúce v dobe plnenia (v dobe prevzatia veci kupujúcim), na ktoré predávajúci v zmysle § 596 Občianskeho zákonníka kupujúceho neupozornil. Pokiaľ vada existovala už v dobe plnenia, nie je rozhodujúce, že sa prejavila až potom. Ide o zodpovednosť objektívnu, predávajúci zodpovedá za vady aj v prípade, keď ani nemohol vedieť, že vec má vady, a preto na ne kupujúceho neupozornil. Zodpovednosť predávajúceho sa vzťahuje na vady, ktoré existovali v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, i keď vyšli najavo až dodatočne. Kupujúci môže úspešne uplatniť právo zo zodpovednosti len za tie vady kúpenej veci, ktoré dodatočne vyšli najavo a ktoré existovali v dobe plnenia, hoci v tej dobe neboli ešte zistiteľné. Za vady, na ktoré bol kupujúci pri uzatváraní kúpnej zmluvy alebo pred jej uzavretím upozornený, predávajúci nezodpovedá.

8. Z ust. § 48 Občianskeho zákonníka vyplýva, že odstúpiť od zmluvy možno, ak je to ustanovené v zákone, alebo účastníkmi dohodnuté. Možnosť odstúpiť od zmluvy priamo zo zákona vyplýva aj z ust. § 597 Občianskeho zákonníka, a to v prípade, ak sú splnené nasledovné podmienky: a/ ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil; b/ ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebiteľnou. Z toho vyplýva, že je právne irelevantné tvrdenie žalovanej o tom, že žalobkyňa nemohla platne od kúpnej zmluvy odstúpiť s odôvodnením, že v kúpnej zmluve nebolo odstúpenie od zmluvy jej zmluvnými stranami dohodnuté. Nakoľko v súdnej veci sa jednalo o odstúpenie priamo zo zákona, konajúci súd skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky na odstúpenie od zmluvy. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, a to najmä odborným vyjadrením znalca z odboru drevospracovanie Ing. Jána Bukovčana a tiež z pripojenej fotodokumentácie, že vada predmetu kúpy už existovala v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, aj keď mohla byť v menšom rozsahu a stupni. Znalec taktiež predpokladal, že pred predajom bola táto vada odstránená, ale len čiastočne, inováciou drevených konštrukcií, podláh, zárubní a trávov tak, že bola prekrytá, čomu nasvedčuje aj fakt, že tak krátku dobu po rekonštrukcii domovej nehnuteľnosti došlo k enormnému výskytu huby. Žalobkyňa začala drevenicu užívať dňa 11.06.2016. Z pripojenej fotodokumentácie vyplýva, že už dňa 22.07.2016 bol v nehnuteľnosti rozsiahly výskyt plesní na drevených častiach. Znalec tak predpokladal, že hnilobný proces je už dlhodobejším problémom, pričom základným dôvodom je, že okolo celého dreveného domu nie sú dažďové zvody. Dažďová voda tak tečie priamo na uvedené miesta, spôsobuje vlhnutie základov podpivničenej časti pivnice, čím dochádza k silnému premočeniu týchto miest a tým sa vytvárajú podmienky pre vznik drevokaznej huby. Táto huba (drevomorka domáca) dokáže prerastať aj na ešte nepoškodené a relatívne suchšie drevo, ktoré následne zvlhčí a zaháji jeho hnilobu. Znalec zároveň uviedol, že v terajšom vlhšom prostredí v objekte drevenice existujú vhodné podmienky aj pre aktivitu iných hubových organizmov, vrátane mikroskopických húb (plesní). Z uvedeného odborného vyjadrenia a pripojenej dokumentácie mal teda súd jednoznačne preukázané, že označená vada predmetu kúpy existovala už v čase podpisu kúpnej zmluvy, teda ešte pred dátumom 17.05.2016 a táto bola v čase predaja drevenice len prekrytá novým suchším drevom. Čoskoro po začatí užívania drevenice sa však vyskytol skutočne enormný nárast tejto huby, z čoho prvoinštančný súd vyvodil záver, že táto huba predtým pod novým drevom sa musela skutočne nachádzať. Plesne boli v čase predaja úmyselne prekryté, aby sa drevenica mohla predáť. Je totiž zrejmé, že zaplesnenú drevenicu by nikto nekúpil. Napokon v konaní bolo preukázané, že predávajúca a jej bývalý manžel neupozornili kupujúcu na túto vadu. Splnomocnený zástupca žalovanej v rámci obrany v spore len prezentoval, že v čase, keď tam

bývali oni, žiadna takáto huba tam nebola. On sám nehnuteľnosť rekonštruoval, a preto nemohol ani kupujúcu na takúto vadu upozorniť. Tieto tvrdenia žalovanej sporovej strany konajúci súd vyhodnotil ako účelovú obranu, v snahe vyhnúť sa povinnosti vrátiť žalobkyni zaplatenú kúpnu cenu 54.000,00 Eur, oproti vráteniu toho času už značne zaplesnenej drevenice. Okresný súd dospel k záveru, že žalovaná a jej manžel vedeli o tom, že v drevenici sa nachádzajú plesne. Sám splnomocnený zástupca žalovanej totiž na pojednávaní uviedol, že ju celú zrekonštruoval, a teda prekryl tieto plesne novým, suchým drevom tak, aby sa drevenica dala predať. Z tohto dôvodu ani samotná žalobkyňa pri kúpe drevenice nemohla vedieť, že pod novými drevenými podlahami, zárubňami, trámami a podobne sa nachádza pleseň. Pokiaľ by sa tam pleseň totiž nenachádzala, za tak krátku dobu po tom, čo začala žalobkyňa nehnuteľnosť užívať, by sa tieto plesne v nej nevyskytovali v tak enormnom rozsahu, ako to bolo preukázané z fotodokumentácie, ktorá je súčasťou spisu. Z odborného vyjadrenia znalca Ing. Bukovčana mal konajúci súd tiež preukázané, že drevenica je v terajšom stave neupotrebitelná, neodporúča ju používať nielen na trvalé, ale ani na rekreačné účely, keďže je zdravotne závadná. Spóry drevokaznej huby drevomorky domácej, ktoré sa uvoľňujú z jej plodníc, sú pre ľudí veľmi nebezpečné.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd dospel k záveru, že drevokazná huba drevomorka domáca sa na v drevenici nachádzala už v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, t.j. ešte pred dátumom 17.05.2016. Táto vada vyšla dodatočne najavo po tom, ako žalobkyňa začala nehnuteľnosť užívať, pričom predávajúca ju na tieto vady predmetu kúpy neupozornila. Práve naopak, úmyselne ich spolu s bývalým manželom prekryla, aby mohli drevenicu predať. V danom prípade sa jedná o vadu, ktorá t.č. robí drevenicu neupotrebitelnou. Za popísaného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že odstúpenie žalobkyne od zmluvy v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka a § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka je platné, keďže boli splnené všetky podmienky predpokladané zákonom pre tento právny úkon. Tvrdenia žalovanej o tom, že nemala vedomosť o týchto plesniach, že tam skutočne neexistovali a prejavili sa až potom (po uzavretí kúpnej zmluvy), konajúci súd vyhodnotil ako irelevantné, nakoľko v danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť za vady predanej veci, t.j. predávajúci zodpovedá za jej vady aj v prípade, ak ani nemohol vedieť, že vec má vady, a preto na ne kupujúceho neupozornil.

10. Hoci splnomocnený zástupca žalovanej v konaní namietal, že žalobkyňa si dala vypracovať súkromný znalecký posudok, neuviedol konkrétne, ktoré časti predmetného posudku namieta a z akých dôvodov s ním nesúhlasí. V danej súvislosti konajúci súd poukázal na ust. § 206 CSP. Skutočnosť, že odborné vyjadrenie znalca z odboru drevospracovanie Ing. Jána Bukovčana, ktorý je riadne zapísaný v zozname znalcov, bol prípustným dôkazom, ktorý súd akceptoval a vykonal aj s prihliadnutím na hospodárnosť tohto konania, časové hľadisko i náklady tohto konania, ale aj s prihliadnutím na stav drevenice, v ktorej, ak nedôjde k odstráneniu väd, a to najmä zabezpečením odvodnenia, výmenou drevených častí a neustálym vetraním, dôjde k úplnému zničeniu. Za popísanej situácie okresný súd uložil žalovanej vrátiť žalobkyni kúpnu cenu vo výške 54.000,00 Eur oproti povinnosti žalobkyne vrátiť žalovanej nielen poškodený rodinný dom súp. č. XXX., ale i všetky parcely, ktorá žalovaná spolu s týmto domom kúpila, keďže sa jedná o veci individuálne určené a pre žalobkyňu by nemalo význam, aby vrátila žalovanej vypratáný dom a pozemky jej ostali.

11. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 255 CSP s tým, že výšku trov konania vyčíslil vyšší súdny úradník v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, v ktorom sa domáhala jeho zrušenia.

13. Poukázala na odvolacie dôvody podľa § 389 písm. b), c) CSP. Zároveň namietala, že v súdnej veci okresný súd vôbec neprihliadal na ust. § 191 ods. 2 CSP a fakt, že vierohodnosť každého dôkazu môže byť spochybnená. V danej súvislosti odvolateľka namietala, že odborné vyjadrenie, (označené ako znalecký posudok - poznámka odvolacieho súdu), bolo vypracované na objednávku žalobkyne, t.j. v zmysle jej zadania a požiadaviek. Navyiac podľa názoru žalovanej konajúci súd vážne pochybil, keď zamietol návrh žalovanej na vypracovanie nového znaleckého posudku nezávislým znalcom v odbore, ktorého by ustanovil súd s odôvodnením úspory a šetrenia nákladov v konaní. Takýto nesprávny procesný postup súdu na následne premietol vo vydaní nesprávneho rozhodnutia vo veci samej. V danej veci sa totiž jednalo o tak vysoko odbornú vec z daného odboru, že ani súd nemohol posúdiť a dospieť ku správne mu záveru bez tzv. „kontra posudku,“ ktorého vyhotovenie navrhoval v prvoinštančnom konaní splnomocnený zástupca žalovanej. Je teda zrejmé, že okresný súd v prejednávanej veci nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo má za následok vyhlásenie nesprávneho rozhodnutia. Okrem toho odvolateľka namietala, že

súd prvej inštancie v prejednávanej veci nesprávne vyhodnotil skutkový stav. Vo svojom rozhodnutí totiž konštatoval nečinnosť žalovanej strany a jej nespoluprácu na odstránení závad na daných nehnuteľnostiach a len sa priklonil k tvrdeniam žalobkyne. Je teda zrejmé, že argumentácia žalovanej nebola súdom uznaná a rešpektovaná. Žalovaná zopakovala, že po vzniknutej situácii sa spolu so svojím exmanželom chcela aktívne podieľať na jej riešení. Žalobkyňa však o to neprejavila záujem. Práve naopak, už mesiac po nadobudnutí vlastníctva žalobkyňa, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, podala žalobu v tejto veci na súd. Takýto postup označila odvolateľka prinajmenšom za zarážajúci. Každý, kto si kúpi nehnuteľnosť na rekreačné účely, si ju totiž chce zveľaďovať, starať sa o ňu, a nie sa okamžite o ňu súdiť. Z uvedených dôvodov žalovaná neuznáva dôvody, pre ktoré žalobkyňa odstúpila od zmluvy. Odvolateľka zotrvala tiež na tvrdení, že v čase predaja nehnuteľností žiadna huba, a ani iná vada, spôsobujúca nemožnosť riadneho užívania predmetnej domovej nehnuteľnosti, neexistovali. V danej súvislosti opätovne poukázala na nevyhnutnosť vyhotovenia kontrolného znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie jej bolo konajúcim súdom zamietnuté. Navyiac aj pri snahe podieľať sa na prípadnej oprave nehnuteľnosti žalovaná nemohla akceptovať čiastku 27.000,00 Eur, ktorú od nej požadovala žalobkyňa. Táto suma je podľa názoru odvolateľky absolútne neprimeraná a tiež vyčíslená na objednávku žalobkyne. Okrem toho, okresný súd neprijal argument žalovanej strany o tom, že sa v spore nemohla účinne brániť práve v dôsledku nečinnosti jej právneho zástupcu - advokáta JUDr. Jozefa Bolješika ml. Uvedený advokát absolútne v rozpore so zákonom o advokácii a so svojou stavovskou povinnosťou v prejednávanej veci zanedbal svoje povinnosti a neinformoval žalovanú o priebehu konania a tiež žiadnym spôsobom nereagoval na uznesenie okresného súdu, ktorým súd vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe. Po týchto zisteniach žalovaná vypovedala advokátovi plnú moc a na zastupovanie v tomto konaní splnomocnila F. D. a na označeného advokáta podala sťažnosť na SAK pre zanedbanie a neplnenie povinností. Prvoinštančný súd však ani za tejto situácie nezohľadnil nevýhodné postavenie žalovanej v spore, ktorá tak nemohla včas a riadne brániť svoje práva a prezentovať svoju argumentáciu (obranu). Neskoršie pripomienky žalovanej už konajúci súd neakceptoval. Podľa názoru žalovanej nesprávne bol súdom prvej inštancie vyhodnotený aj skutkový stav veci, najmä s ohľadom na fakt, že sám znalec vo svojom odbornom vyjadrení konštatoval, že žalovaná musela o vadách, teda o výskyte huby vedieť, a preto má za ne niesť zodpovednosť subjektívnu i objektívnu. Navyše ak okresný súd uložil v napadnutom rozhodnutí žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanej predmetné nehnuteľnosti, nezohľadnil už fakt, že jeho rozhodnutie je prakticky nevykonateľné. Z vyjadrení znalca prezentovanom v odbornom vyjadrení totiž vyplýva, že predmetná domová nehnuteľnosť je v súčasnom stave neobývateľná, a teda nepoužiteľná a dokonca pobyt v nej je zdraviu škodlivý. Občiansky zákonník ukladá vlastníčkovi povinnosť starať sa o svoj majetok, chrániť ho tak, aby bol upotrebitelný a funkčný. Žalobkyňa však tieto svoje povinnosti zjavne neplnila, práve naopak devastuje svoj majetok a nestará sa oň žiadnym spôsobom. Je preto otázne, akým spôsobom môže byť vykonateľný rozsudok, pokiaľ na jednej strane má žalovaná uhradiť žalobkyni celú sumu za odpredané nehnuteľnosti a na strane druhej majú byť žalobkyňou vrátené nehnuteľnosti, ktoré sú zdevastované, neupotrebitelné a vhodné akurát tak na asanáciu, a to práve zavinením žalobkyne. Žalobkyňa sa mala starať o svoj majetok a dať ho prípadne opraviť a až následne žiadať od žalovanej čiastočné náklady na jej opravu, a nie nechať zdevastovať svoj majetok a následne sa začať so žalovanou súdiť.

14. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnila voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Uviedla, že sa stotožňuje s vyčerpávacím a presvedčivým odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa jej názoru okresný súd správne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov vysvetlil, prečo považuje ďalšie dokazovanie za nadbytočné. Za odvolací dôvod nemožno považovať námietky odvolateľky týkajúce sa údajného neplnenia povinností zo strany advokáta, ktorý ju pôvodne zastupoval v tomto spore. Tento nárok si musí žalovaná riešiť v osobitnom konaní. Žalovaná bola kvalifikovane zastúpená, mala možnosť sa vyjadriť v lehote určenej súdom k žalobe a označiť dôkazné návrhy. Žalobkyňa nezodpovedá za to, či tieto procesné oprávnenia žalovaná využila. V tomto prípade je podstatné, že stav predmetnej budovy sa neustále zhoršuje a ďalšie prieskumy v konaní nie sú v záujme tak žalobkyne, ako aj žalovanej.

16. Žalovaná nepodala vo veci odvolaciu repliku.

17. Odvolací súd pred svojím rozhodnutím v súlade s ust. § 382 CSP vyzval obidve procesné strany, aby sa v stanovenej lehote troch dní vyjadrili k novej aplikácii ust. § 457 Občianskeho zákonníka, ktoré doposiaľ pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité.

18. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 17.04.2019 uviedla, že je si vedomá vzájomnej reštitučnej povinnosti vyplývajúcej zmluvným stranám z ust. § 457 Občianskeho zákonníka, čo zohľadňuje aj výrok rozsudku okresného súdu. Konštatovala, že k vyprataniu predmetných nehnuteľností z jej strany už došlo pred podaním žaloby, a len nedostatok súčinnosti zo strany žalovanej bráni tomu, aby došlo aj k zmene zápisu v katastri nehnuteľností a k protokolárnemu odovzdaniu a prevzatíu týchto nehnuteľností žalovanou. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ust. § 457 Občianskeho zákonníka nespomenul, no fakticky ho pri svojom rozhodovaní aplikoval. Žalobkyňa preto vyjadrila súhlas s jeho aplikáciou odvolacím súdom. Zdôraznila, že v medziobdobí k žiadnej zmene skutkového stavu nedošlo, a preto jej procesné stanovisko sa nemení.

19. Žalovaná prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vo svojom vyjadrení uviedla, že zotráva na svojom oprávnom prostriedku v celom rozsahu, poukazujúc na závažné procesné i skutkové pochybenia súdu prvej inštancie. Opätovne navrhla zrušenie rozsudku okresného súdu. Podľa jej názoru ust. § 457 Občianskeho zákonníka nie je možné aplikovať na prejednávajúcu vec, keďže sa nemohlo jednať o bezdôvodné obohatenie, a to či jednej alebo druhej procesnej strany.

20. V podaní zo dňa 23.10.2018, ktoré došlo na Krajský súd v Žiline dňa 24.10.2018, žalobkyňa predložila do spisu ako dôkaz fotodokumentáciu k aktuálnemu stavu nehnuteľnosti s odôvodnením, že stav predmetnej budovy sa neustále zhoršuje. Odvolací však na tieto dôkazy predložené žalobkyňou pri svojom rozhodovaní neprihliadal.

21. V danej súvislosti odvolací súd uvádza, že pre odvolanie podľa Civilného sporového poriadku je typický systém neúplnej apelácie, ktorý vylučuje možnosť efektívneho uplatnenia nových skutočností a dôkazov v odvolacom konaní. Výnimkou pre odvolateľa je použitie nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v odvolaní, a to za splnenia taxatívne vymedzených podmienok v zmysle § 366 CSP. Z ust. § 366 CSP totiž vyplýva, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu (§ 373 ods. 4 CSP). Napokon ani sama žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu netvrdila a ani nepreukazovala naplnenie dôvodov uplatnenia týchto novôt v odvolacom konaní. Keďže žalobkyňa, tento prostriedok procesnej obrany využila až v rámci odvolacieho konania a po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu, odvolací súd ho už nemohol akceptovať, nakoľko v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v § 366 CSP.

23. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. ako vecne správne potvrdil a vo výroku II. podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

24. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

25. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovanej formulovanú v podanom oprávnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalovanej za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

26. Odvolateľka vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovými tvrdeniam len zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

27. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Odvolacie námietky žalovaného k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo uložil vzájomnú reštitučnú povinnosť žalobkyňi a žalovanej spôsobom uvedeným v jeho výrokovej časti a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých ostatných vykonaných dôkazov.

28. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

29. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu.

30. Žiada sa dodať, že skutočnosti a dôkazy, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 366 CSP). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neboli produkované.

31. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa vyvodzovala opodstatnenosť nároku uplatneného žalobou, na základe toho, že odstúpila od kúpnej zmluvy uzavretej so žalovanou, nakoľko dodatočne vyšla najavo vada predmetu kúpy, na ktorú ju žalovaná ako predávajúca neupozornila, pričom sa jednalo o takú vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou. Žalobkyňa ako kupujúca preto využila svoje právo a podľa § 597 Občianskeho zákonníka (citovaného v napadnutom rozhodnutí) od zmluvy odstúpila. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že tvrdila, že predmet kúpy (drevenica) nemal v čase predaja vady vytykané žalobkyňou a preto odstúpenie žalobkyne od kúpnej zmluvy nepovažuje za platné. Odmietla žalobkyňi vrátiť zaplatenú kúpnu cenu s odôvodnením, že o vadách predmetu kúpy nevedela a tiež z dôvodu, že suma zodpovedajúca kúpnej cene je pre ňu, s prihliadnutím na znehodnotenie drevenice, ku ktorému došlo od času kúpy, neakceptovateľná.

32. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správneému záveru o tom, že odstúpenie žalobkyne od zmluvy bolo v súlade s ust. § 597 Občianskeho zákonníka, a teda je platné. V dôsledku toho došlo k zrušeniu kúpnej zmluvy a preto účastníci zmluvného vzťahu, ktorý bol zrušený (t.j. žalobkyňa a žalovaná) si musia navzájom vrátiť všetko, čo na základe neplatného alebo zrušeného vzťahu dostali

(§ 457 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa je preto povinná vydať žalovanej predmet kúpy oproti povinnosti žalovanej vrátiť žalobkyni kúpnu cenu.

33. Zároveň je potrebné dodať, že ak žalobkyňa využila svoje zákonné právo odstúpiť od zmluvy pre vadu, ktorá robila kúpenú vec (drevenicu) neupotrebitelnou, v zmysle ust. § 597 Občianskeho zákonníka, nebolo jej povinnosťou akceptovať akékoľvek návrhy žalovanej „riešiť“ vzniknutú situáciu“.

34. Z ust. § 457 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

35. Ak ide o bezdôvodné obohatenie v dôsledku neplatného právneho úkonu alebo v dôsledku zrušenia (odstúpenia alebo inej následnej právnej skutočnosti) pôvodne platne uzavretej zmluvy, vtedy, ak už došlo k vzájomnému plneniu, vrátenie plnenia je podmienené vzájomným vrátením plnenia druhej strany alebo aspoň pripravenosťou plniť, a to v okamihu vrátenia plnenia druhou stranou. Táto synalagmatická povinnosť vyplýva zo znenia ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ukladajúca povinnosť každému z účastníkov povinnosť vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa zmluvy dostal. Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva aj určenie osôb, ktorým je uvedená povinnosť uložená. Sú nimi účastníci zmluvného vzťahu, ktorý bol zrušený alebo, ktorý je neplatný. Zároveň uvedené zákonné ustanovenie určuje i rozsah toho, čo sa má v prípade neplatnosti zmluvy alebo jej zrušenia vrátiť, keď určuje, že v takom prípade si zmluvné strany musia vrátiť všetko, čo na základe neplatného alebo zrušeného vzťahu dostali. Z povinnosti vzájomne si vrátiť plnenie je zrejmé, že ide o synalagmatický záväzok vyplývajúci priamo zo zákona. Zároveň zo synalagmatického vzťahu vyplýva aj to, že domáhať sa plnenia môže iba ten, kto už plnil, alebo je pripravený splniť.

36. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dopadá na tie prípady, keď v čase poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky (odpadol). Tak je tomu napríklad v prípadoch platného odstúpenia od zmluvy, zániku záväzku o tzv. fixných zmlúv, dohody strán, či v prípade splnenia rozvázovacej podmienky. Okamihom odpadnutia právneho dôvodu za poskytnuté plnenia sa stáva bezdôvodným obohatením (s prihliadnutím na identickú pôvodnú právnu úpravu tohto inštitútu v ČR pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30Cdo/4514/2007).

37. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia pomerne rozsiahlo popísal, ako postupom vyplývajúcim z ust. 191 CSP vyhodnotil všetky dôkazy vykonané v tomto konaní, t.j. podľa svojej úvahy vyhodnotil každý dôkaz jednotlivito a všetky dôkazy v ich súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosť) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, prípadne hodnota ich vierohodnosti. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosť) súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či môže o ne oprieť svoje skutkové zistenia (či sú použiteľné pre zistenie skutkového stavu a v akom rozsahu, poprípade v akom smere). Zákon nepozná pritom nerozlišuje „silu dôkazného prostriedku“ v súvislosti s tým, že sa jedná napr. o súkromný znalecký posudok predložený súdu stranou sporu, alebo o znalecký posudok vyhotovený znalcom po jeho nariadení súdom, na základe návrhov procesných strán. Hodnotením dôkazov z hľadiska ich pravdivosti súd dospieva k záveru, ktoré skutočnosti, o ktorých dôkazy (pre rozhodnutie významné a zákonné) podávajú správu, je možné považovať za pravdivé (dokázané), a ktoré nie. Vyhodnotenie dôkazov z hľadiska pravdivosti predpokladá tiež posúdenie vierohodnosti dôkazov poskytovanej správy podľa druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona vykonáva. Celkové posúdenie uvedených hľadísk následne poskytuje záver o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených (preukazovaných) skutočností. Je teda zrejmé, že v súdnej veci súd prvej inštancie postupoval správne a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, aj keď nie podľa predstáv žalovanej, čo však nemá vplyv na správnosť jeho rozhodnutia.

38. Zároveň okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo nevykonal znalecké dokazovanie navrhnuté žalovanou. Ako už bolo uvedené vyššie, posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Dokazovanie musí byť súdom vykonávané v súlade s princípom hospodárnosti konania. V súdnej veci žalobkyňa na podporu svojich tvrdení preložila súdu dôkazy,

ktorými preukázala dôvodnosť svojho nároku uplatneného žalobou. Krajský súd dodáva, že v danom prípade postačovalo pre rozhodnutie súdu odborné vyjadrenie, tak ako to správne v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol i okresný súd. Odborné vyjadrenie znalca Ing. Jána Bukovčana dostatočným spôsobom zodpovedalo na relevantné otázky, ktoré v prejednávanej veci súviseli s predmetom súdnej ochrany. Žalovanej tiež nič nebránilo, aby v prvoinštančnom konaní predložila súdu na podporu svojej argumentácie či už odborné vyjadrenie vyhotovené odborne spôsobilou osobou (§ 206 CSP), alebo súkromný znalecký posudok aj bez nariadenia znaleckého dokazovania konajúcim súdom (§ 209 CSP), či iný dôkaz. Žalovaná však v konaní len popierala nárok žalobkyne uplatnený žalobou, no v rámci svojej obrany neprezentovala také tvrdenia, ku ktorým by predložila, či značila dôkazy, ktoré by boli schopné relevantným spôsobom žalobou uplatnený nárok spochybniť. Za popísanej procesnej situácie by akékoľvek dokazovanie v tejto veci bolo nadbytočné. Odvolacie námietky žalovanej o nevykonaní ňou navrhnutého dôkazu súdom i k spôsobu vyhodnotenia dokazovania súdom prvej inštancie z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné.

39. Neobstojí ani obrana žalovanej, že jej pôvodný právny zástupca advokát JUDr. U. W. ml. si nesplnil svoje povinnosti a zostal pasívny i vo vzťahu k výzve okresného súdu na vyjadrenie sa k žalobe. Neúspech žalovanej v spore ako dôsledok jej pasivity v civilnom sporovom konaní, ktorá spôsobená nečinnosťou jej právneho zástupcu môže byť prípadne dôvodom uplatnenia nároku na náhradu škody voči advokátovi, no nemôže mať však vplyv na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že konajúci súd si v prejednávanej veci vo vzťahu k žalovanej riadne splnil všetky procesné povinnosti vyplývajúce mu zo zákona.

40. Rovnako nedôvodnou je i námietka žalovanej o nevykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Rozsudok okresného súdu v prejednávanej veci je v súlade so zisteným skutkovým stavom a s ustanoveniami v ňom citovanými, a tiež s ust. § 457 Občianskeho zákonníka aplikovaného na vec odvolacím súdom. Žalovaná stále opomína fakt, že to bola práve ona, ktorá žalobkyňi predala predmet kúpy - drevenicu napadnutú drevokaznou hubou, ktorú len prekryla nátermi a novým drevom. Táto vada sa práve preto tak krátko po uzavretí kúpnej zmluvy na drevenici rozsiahlym spôsobom opätovne prejavila a robí túto vec (nehnuteľnosť) neupotrebitelnou. Obrana žalovanej, že predmet kúpy je neupotrebitelný a nefunkčný, vhodný tak akurát na asanáciu, a preto nie je povinná vrátiť žalobkyňi zaplatenú kúpnu cenu, je preto právne irelevantná. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na svoju argumentáciu uvedenú v bodoch 32. až 36. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

41. Okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 ods. 1 CSP, súčasne spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 CSP, aj správne a presvedčivo odôvodnil. Odvolacie dôvody žalovanej vyhodnotil krajský súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). V dôsledku toho krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

42. Odvolací súd však v súlade s ust. § 388 CSP zmenil odvolaním napadnutý a od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), ktorý síce plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a v ňom uvedeným zákonným ustanoveniam, no nie je z neho zrejmé, kto má proti komu nárok na náhradu trov konania.

43. V danej súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nepovažuje za správnu takú interpretáciu ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorej má aplikácii tohto ustanovenia zodpovedať výrok rozhodnutia o trovách konania vyslovujúci, že strana sporu má nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť totiž vykonateľné (§ 232 ods. 1 CSP). Podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhoduje súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, už len o výške náhrady trov konania a v prípade zastúpenia advokátom aj o prijímateľovi tejto náhrady. To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 CSP nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. Ak

by napriek tomu tak rozhodol, prekročil by zákonné zmocnenie vyplývajúce z § 262 ods. 2 CSP, čím by zároveň nerespektoval čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a porušil by tak princíp legality ako jeden zo základných princípov právneho štátu. Neprípustnosť takého postupu nevyhnutne znamená, že o tom, kto a komu má povinnosť zaplatiť náhradu trov konania (ak prichádza do úvahy priznanie ich náhrady), musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov v zmysle § 262 ods. 1 CSP. Tomu musí zodpovedať aj formulácia výroku o trovách konania, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania, s tým, že následne bude o výške tejto náhrady rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP), čo je nutné uviesť aspoň v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Obdobný názor prezentoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23.03.2017. Odvolací súd je však na rozdiel od dovolacieho súdu toho názoru, že informácia o ďalšom procesnom postupe súdu, t.j., že následne bude o výške náhrady trov konania rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP) je postačujúca v odôvodnení súdneho rozhodnutia a táto nemusí byť súčasťou jeho výrokovvej časti.

44. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP a žalobkyni ako strane sporu majúcej v tomto štádiu konania plný úspech, priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov rozhodne súdny úradník po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

45. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).